വെള്ളം വനം വൈദ്യുതി

ഡോ: കെ. ഭാസ്കരൻ നായർ

കാടുകൾ നശിച്ചാൽ പിന്നെ കേരളത്തിനു നിലനില്പില്ല

1962–ൽ റേച്ചൽ കാർസൺ എന്ന ഗ്രന്ഥകർത്രി അമേരിക്കയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വിഖ്യാതമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമുണ്ട്. അതിന്റെ പേര് ''സൈലന്റ് സ്പ്രിങ്ങ്.'' ഈ പുസ്തകത്തെപ്പററി 1970–ൽ ഞാനെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ഭാഗം, വായനക്കാരോട് ക്ഷമാപൂർവം ഉദ്ധരിക്കട്ടെ:

''അതു വായിച്ചതിനു ശേഷം കടുംകൃഷിയേയും ഹരിതവിപ്ളവത്തേയും രസതന്ത്രത്തിന്റെ അദ്ഭുതകരമെന്നു വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന മഹാവിജയങ്ങളെയും എന്നു വേണ്ട, ആധുനികപരിഷ്കാരത്തിന്റെ പുരോഗതിയേയും അതു നിർമിക്കുന്ന നൂതന പദാർത്ഥങ്ങളെയും കുറിച്ച് സംശയമെന്നല്ല, അനല്പമായ ഭീതിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ കൂടുതൽ രൂക്ഷതരമായ പ്രാണിവിഷങ്ങളും കീടനാശിനികളും ആവശ്യമില്ലാത്ത ചെടികളെ നശിപ്പിക്കുന്ന രാസവസ്തുക്കളും നിർമിച്ച്, പീച്ചാംകുഴലും ആകാശവിമാനവും ഉപയോഗിച്ച് അതെല്ലാം വിസ്തൃതമായ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലും കാട്ടിടങ്ങളിലും വീണ്ടും വീണ്ടും തളിച്ച്, കൃഷിക്കാരനേയും മനുഷ്യസമുദായത്തേയും ഗുണപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ അനിഷ്ടഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഹൃദയസ്പർശിയായ ഒരു പരിദേവനമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം ആസ്വദിച്ച്, പ്രകൃതിയെ ആരാധിച്ച്, ധന്യത നേടിയ, ജീവകാരുണ്യം നിറഞ്ഞ, ഒരു സ്ത്രീഹൃദയത്തിന്റെ ദുസ്സഹദുഃഖം അതിൽ ആദ്യന്തം നിഴലിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു വായിച്ചാൽ പുതിയ കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു വിളയിച്ച ഫലമൂലാദികൾ തിന്നുവാനെന്നല്ല, തൊടുവാൻപോലും ആരും ശങ്കിക്കും. ജീവജാലത്തിൽ ഒരു ജാതി മാത്രമായ മനുഷ്യൻ സമസൃഷ്ടങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കുകയും തനിക്കു തന്നെ ആപത്തുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു പുറമെ, മനോഹരമായ ഈ ഭൂമിയെ ഇത്രമേൽ വികൃതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നല്ലോ എന്ന വേദനയും ഉണ്ടാകും.

''കഴിഞ്ഞ ഏഴെട്ടു കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥം അമേരിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും പാശ്ചാത്യദേശത്തു പൊതുവേയും വളരെയധികം ശ്രദ്ധേയമായിത്തീരുകയും പ്രകൃതിയുടേയും ജീവിതത്തിന്റെയും നേർക്കുള്ള മനോഭാവത്തിൽ വമ്പിച്ച മാററങ്ങൾ കൈവരുത്തുന്നതിന് ശക്തിയേറിയ പ്രചോദനം നല്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് അമേരിക്കയിലെങ്കിലും ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ ഉൽക്കണ്ഠാകുലമായ ശ്രദ്ധയും താൽപര്യവും പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിഷയം ബാഹ്യാകാശസഞ്ചാരമോ, ആററംശക്തിയുടെ ഉൽപാദനമോ അല്ല, ദുരാഗ്രഹിയായ മനുഷ്യന്റെ ദ്രോഹങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭൂമുഖത്തെ രക്ഷിച്ച് വീണ്ടും ജീവിതത്തിന് ഹിതകരമാക്കുന്നത് എങ്ങനെ എന്ന പ്രശ്നമാണ്. ഈ വിഷയം എത്രമേൽ അടിയന്തരസ്വഭാവമുള്ളതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് ആദ്യമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത് ഈ ഗ്രന്ഥമാകുന്നു.''

മറെറാരു നാമം

ശീതകാലം അവസാനിച്ച് ഹിമാവരണം നീങ്ങി ഭൂമുഖം പ്രസന്നമാകുമ്പോൾ വസന്തോദയം വിളിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ട് വന്നണയുന്ന ഓമനപ്പറവകൾ, മനുഷ്യൻ നടത്തുന്ന വ്യാപകമായ വിഷപ്രയോഗം മൂലം അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും അവയുടെ കളകൂജനങ്ങൾ കേൾക്കാതാവുകയും ചെയ്യുതുകൊണ്ടുള്ള മഹാസങ്കടത്തെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേര് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനോട് വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള മറെറാരു ഇംഗ്ലീഷ്നാമം, ഇതുപോലെതന്നെ പ്രകൃതിസംഹാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും മനുഷ്യരാശിക്കു മുഴുവൻ പ്രാധാന്യമുള്ളതുമായ ഒരു വിഷയത്തിന്റെ പ്രതീകമായി ഇന്ന് ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ ഉയർന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. അതാണ് ''സൈലന്റ്‌വാലി.'' കേരളത്തിൽ രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികളേയും മന്ത്രിസഭകളേയും വശീകരിച്ചും അതു പററിയില്ലെങ്കിൽ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയും ദുരാഗ്രഹികളായ വനംകൊള്ളക്കാരും ഭൂമി കൈയേററക്കാരും ഇനിയും നശിപ്പിക്കാതെ, ഏറെക്കുറെ ആദിപൂർവസ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്ന ഈ ചെറിയ വനപ്രദേശം, വൈദ്യുതി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നാമാവശേഷമാക്കാതെ അടങ്ങുകയില്ലെന്നു വിദ്യുച്ഛക്തിബോർഡും ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണാധികാരികളും വാശി പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വൈദ്യുതി മററു വിധത്തിലും ഉണ്ടാക്കാം. പക്ഷേ, പ്രകൃതി കനിഞ്ഞു നല്കിയതും നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ഭക്തിപൂർവ്വം സംരക്ഷിച്ച് അനന്തരപരമ്പരകൾക്കായി അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടു പോയതുമായ ഈ പ്രദേശം നശിച്ചാൽ പിന്നെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഈ പ്രാഥമിക വസ്തുത പോലും മനസ്സിലായിട്ടില്ല എന്ന മുഖഭാവത്തിലാണ് ഈ വിദ്യുച്ഛക്തിവിദഗ്ധന്മാർ വാദിക്കുന്നത്. വികസനമെന്നും വൈദ്യുതിയെന്നും വ്യവസായമെന്നും തൊഴിലവസരമെന്നും അതൊന്നും പോരെങ്കിൽ മെഗാവാട്ടെന്നും വോൾട്ടേജെന്നും കാച്ച്മെന്റെന്നും കുറെ സാങ്കേതിക പദങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചാൽ ജനങ്ങളെ ഇളക്കാം. അവരുടെ പേരിലാണല്ലൊ ഇന്നത്തെ സകല കോലാഹലങ്ങളും നടക്കുന്നത്. ഗുണമായാലും ദോഷമായാലും ലാഭമായാലും നഷ്ടമായാലും എല്ലാം ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാണ്. ഒരർത്ഥത്തിൽ അത് സത്യമാണെന്നും സമ്മതിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ വിദഗ്ധന്മാരും നേതാക്കന്മാരും ആനപ്പുറത്തുനിന്നു താഴെയിറങ്ങി, വീണ്ടും മനുഷ്യരൂപം പ്രാപിച്ച് മാഞ്ഞു മറയുമ്പോൾ അവർ ചെയ്തുവെച്ചതിന്റെ ഫലമനുഭവിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളു. ദോഷവും നഷ്ടവുമാണ് ജനങ്ങളുടെ അനുഭവമെങ്കിൽ അതിന് സമാധാനം പറയേണ്ട ബാധ്യത ആർക്കുമില്ല. ആരെയും കുററപ്പെടുത്താനും ശിക്ഷിക്കാനും സാധിക്കുകയുമില്ല. അടിയന്തരാവസ്ഥക്കാലത്തെ അധർമങ്ങളെപ്പററി നടത്തിയ അതി വിപുലമായ അന്വേഷണങ്ങളും തയ്യാറാക്കിയ നീണ്ട നീണ്ട കുററപത്രങ്ങളും അതാണല്ലോ തെളിയിച്ചത്. നൂറുകോടി രൂപ മുതൽമുടക്കുണ്ടാകുമെന്നും പതിനായിരം പേർക്ക് ജോലി കിട്ടുമെന്നും ആധികാരികമായി പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ, ഈ രാജ്യത്തെ ജലരാശിയിൽ മുഴുവനും 'പൊട്ടാസ്യം സയനൈ'ഡ് എന്ന മാരക വിഷം കലക്കുന്ന പദ്ധതിയുടെ പേരിൽപോലും നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ ആവേശം കൊള്ളിക്കാം. അതിനുവേണ്ടി 'കേന്ദ്രത്തോടു സമരവും' ചെയ്യിക്കാം.

നഷ്ട രഹസ്യം

എന്നാലും ഒന്ന് ചോദിക്കാൻ തോന്നുന്നു. ഇത്രമേൽ വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന ഈ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, ജനങ്ങളിൽ നിന്നു പിരിച്ചെടുത്ത മുതലുമുടക്കി, ജനങ്ങളെ സേവിക്കുവാൻ കച്ചകെട്ടി നില്ക്കുന്ന വിദ്യുച്ഛക്തി ബോർഡ് നടത്തുന്ന ഈ വ്യവസായം നഷ്ടത്തിലാണ് കലാശിക്കുന്നതെന്നും നഷ്ടത്തിന്റെ ഒരു മുഖ്യ കാരണം ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് കുറഞ്ഞ നിരക്കിൽ (വിളക്കുകൾ തെളിയാത്ത കുറഞ്ഞ വോൾട്ടേജിലും!) വൈദ്യുതി നല്കുന്നു എന്നതാണെന്നും ഭരണാധികാരികൾ പരിദേവനം ചെയ്യുന്നതിന്റെ രഹസ്യമെന്താണ്? പ്രതിവർഷം 49 കോടി രൂപയാണത്രെ ഇതുമൂലം ബോർഡ് 'നഷ്ട'പ്പെടുന്നത്! വിലകൊടുത്തു വാങ്ങേണ്ട കല്ക്കരിയും ഖനിയെണ്ണയും കത്തിച്ച് വൈദ്യുതിയുണ്ടാക്കുന്ന വ്യവസായംപോലും ലോകത്തിൽ എവിടെയും ലാഭത്തിലാണ് നടക്കുന്നതെന്നു പറയുന്നു. ഒന്നും കത്തിക്കാതെ കേരള പ്രകൃതിയുടെ കാരുണ്യത്താൽ താനെ ഒഴുകിവരുന്ന മഴവെള്ളം പായിച്ച് മററ് എവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിലും കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ ഇവിടെ നടത്തപ്പെടുന്നു എന്നു പറയുന്ന ഈ വൈദ്യുതിയുത്പാദനം ഇങ്ങനെ നഷ്ടത്തിലാകുന്നത് അദ്ഭുതമായിരിക്കുന്നു. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ വൈദ്യുതി മോഷണം സർവസാധാരണമാണെന്നും അതുകൊണ്ടു

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ള്ള നഷ്ടം ഭയങ്കരമാണെന്നും കേരളീയരെപ്പറ്റി അങ്ങനെ ഒരു അപഖ്യാതിയില്ലെന്നും ഒരു കേന്ദ്രമന്ത്രി നാലഞ്ചു വഷം മുമ്പ് കൊച്ചിയിൽ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു. ഇത്ര നല്ലവരായി പെരുമാറിയിട്ടും ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ മുടക്കിയ മുതലിന്റെ ന്യായമായ പലിശപോലും ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നാണല്ലൊ അനുഭവം.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, പരേതനായ ശ്രീ പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ ഒരിക്കൽ സ്വിറ്റ്സർലണ്ടിൽ പോയിവന്നപ്പോൾ ഒരു പത്രസമ്മേളനത്തിൽ പറഞ്ഞ മറ്റൊരു കാര്യവും ഓർമയിൽ വരുന്നു. അവിടത്തെ ഒരു മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്ക് (ജെനീവയോ, സൂറിച്ചോ മറ്റോ ആണെന്നു തോന്നുന്നു.) അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ഗവർമെണ്ടിനെക്കാൾ കൂടുതൽ വാർഷിക വരുമാനമുണ്ടെന്നും അവർ സ്വന്തമായിത്തന്നെ ആൽപ്സ് പർവതപ്രദേശത്ത് ഒരു ജലവൈദ്യുതി നിലയം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന വിദ്യുച്ഛക്തി വളരെ തുച്ഛമായ നിരക്കിലാണ് നഗരവാസികളുടെ വീട്ടാവശ്യത്തിന് വിതരണം ചെയ്യുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്നല്ല, പൗരജനങ്ങളുടെ പണം മുടക്കി നിർമിച്ച സ്ഥാപനമാകയാൽ അത്രപോലും വില ഈടാക്കുന്നത് നീതീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുകൂടി അവിടത്തെ മേയർ അനല്പമായ അപരാധബോധത്തോടെ പനമ്പിള്ളിയോടു പറഞ്ഞുവത്രേ!

ആ ചിത്രവും ഈ ചിത്രവും

ആ ചിത്രവും ഈ ചിത്രവും ഒന്ന് താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുക! നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് മന്ത്രിമാരും ബോർഡുകാരും യൂണിയനുകളും സ്വന്തം പണമിറക്കി, സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ട് മഴപെയ്യിച്ച്, വലിയ വലിയ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ച്, മറ്റെങ്ങുമില്ലാത്ത യന്ത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച്, അന്യായ വിലയ്ക്ക് ഭൂമിയും കരിഞ്ചന്തയിൽ ഇരുമ്പും സിമെന്റും വാങ്ങി, വൻപിച്ച നിലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച്, ഒരു ലാഭവുമില്ലാതെ നടത്തുന്ന ഒരു സ്വകാര്യ വ്യവസായത്തിന്റെ ഉത്പന്നമെന്നപോലെയാണ് ജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യുച്ഛക്തി നല്കുന്നത്. ഭരണാധികാരികൾക്കും ബോർഡിലെ ജീവനക്കാർക്കുമല്ലാതെ മറ്റാർക്കും, കേന്ദ്രഗവർമെണ്ടിനുപോലും, ഉത്പാദനത്തെപ്പറ്റിയോ ഉത്പന്നത്തെപ്പറ്റിയോ കച്ചവടത്തിന്റെ ലാഭനഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചോ ഒരക്ഷരംപോലും ഉരിയാടുവാൻ അവകാശമില്ല. ഇതുവരെ സഹിച്ചു ഭാരിച്ച നഷ്ടത്തിന് അല്പമൊരു ഉപശാന്തി നേടുവാൻ വേണ്ടി ഉത്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി സൈലന്റ് വാലിയും അട്ടപ്പാടിയുമെല്ലാം വെള്ളത്തിൽ മുക്കിക്കളയുവാൻ നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ എതിരഭിപ്രായം പറയുവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കോ സാഹിത്യകാരന്മാർക്കോ ഒരു കാര്യവുമില്ല. ജനങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നവർ വെറും ഉപഭോക്താക്കൾ! കിട്ടുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ കൊടുക്കുന്നത്, ഭുജിക്കേണ്ടവർ! കീഴ് ജീവനക്കാർ മേലധികാരികളോടും മന്ത്രിമാരോടും പിണങ്ങിയാൽ വാശി തീർക്കുന്നത് ഈ ഭാഗ്യദോഷികളെ ഇരുട്ടിലാഴ്ത്തുക എന്ന അദ്ഭുതവിദ്യ പ്രയോഗിച്ചാണ്. ഇത് ലോകമാകെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള സമ്പ്രദായമാണ്. ഈ ജനകീയ ജനാധിപത്യ സ്ഥിതിസമത്വമൂല്യങ്ങളെ വിജയിപ്പിക്കുന്നതിന് ട്രാൻസ്ഫോർമറുകളും ട്രാൻസ്മിഷൻ ടൗവറുകളും മാത്രമല്ല, വേണ്ടിവന്നാൽ ജെനറേറ്ററുകളും അണക്കെട്ടുകളും തകർക്കും. 'ഉടയവൻ ഉടച്ചാൽ ഓടിനും കേടില്ല!' എന്ന 'സമരത്തിന്റേതായ' മനോഭാവം ജ്വലിച്ചു നില്ക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ വെറും ഉപഭോക്താക്കളായ ജനങ്ങളെപ്പറ്റിയും രാജ്യ

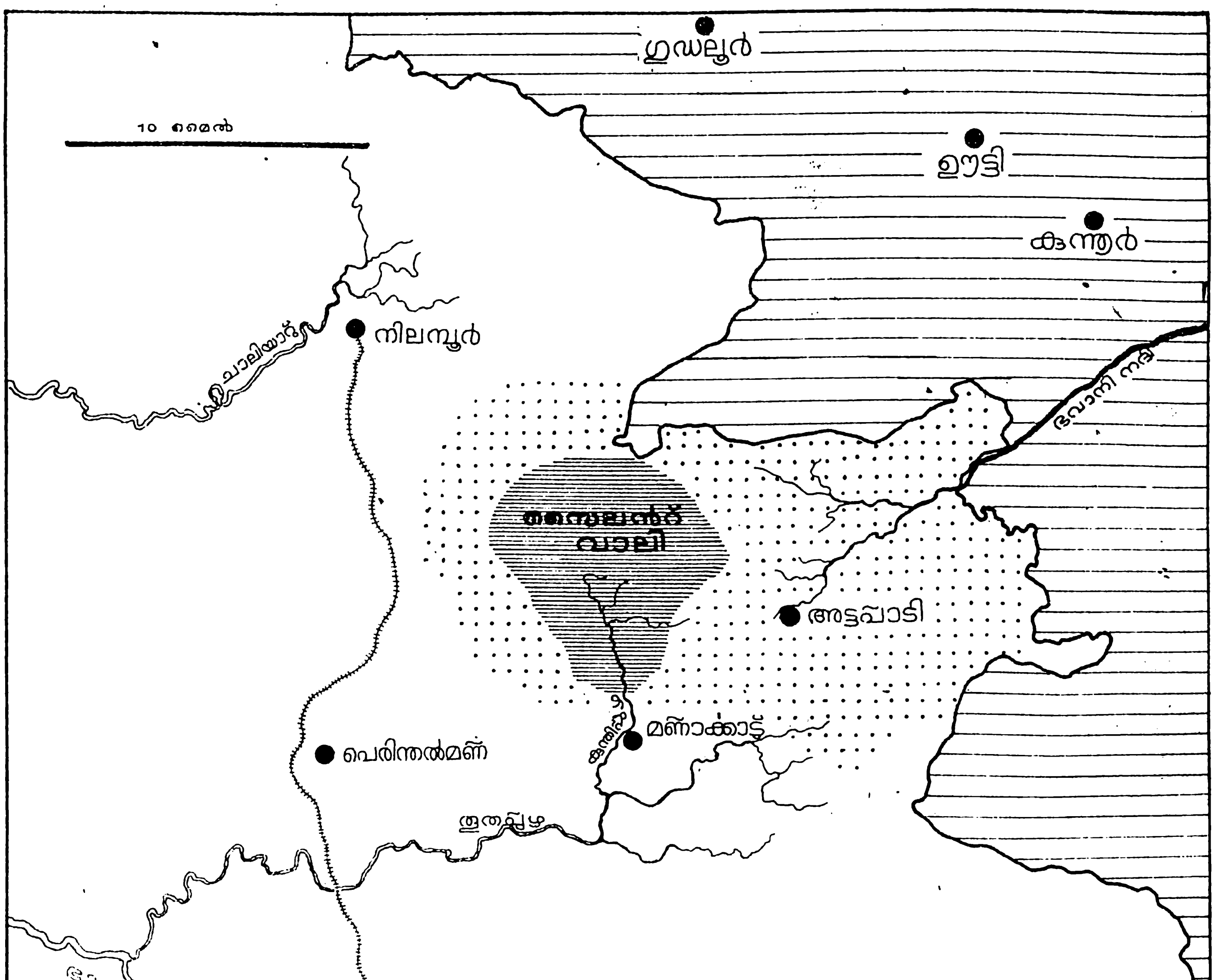

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ത്തിന്റെ പൊതു നന്മയെപ്പററിയും ഭാവി പരമ്പരകളെപ്പററിയും പറയുന്നത് കഥയില്ലായ്മയാണെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിന് ഇങ്ങനെ ഒരു വശംകൂടി ഉണ്ടെന്ന് അറിയണമല്ലോ.

കേരളത്തിൽ കുറച്ചുനാൾ താമസിക്കേണ്ടിവന്ന ഒരു ഫ്രഞ്ചുകാരൻ ആയിടയ്ക്ക് ഉണ്ടായ ഏതോ സമര പരിപാടിമൂലം കൂടക്കൂടെ വൈദ്യുതി മുടങ്ങുന്നതുകണ്ട് സഹികെട്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു: ''എനിക്ക് 65 വയസ്സായി. ഇത്രയും പ്രായത്തിനിടയ്ക്ക് ഒരിക്കൽപോലും ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് വിദ്യുച്ഛക്തികിട്ടാതെ വന്ന അനുഭവം ഞാൻ ഓർമിക്കുന്നില്ല. യുദ്ധകാലത്ത് പാരീസ് നഗരം ''ഓപ്പൺ സിററി'' യായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയാൽ ബോംബേറിൽ നിന്നു സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അന്നുപോലും ഞങ്ങൾക്ക് ഈ ഗതികേടുണ്ടായില്ല. ഇത് എന്തൊരു കളിയാണ് ഇവിടെ നടക്കുന്നത്.'' മറെറാരു സമാധാനവും കാണാതെ ഉത്തരം മുട്ടിയതുകൊണ്ട് ആ മനുഷ്യനോട് അപ്പോൾ ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ''കളിയൊന്നുമല്ല! വിപ്ലവത്തിന്റെ ഏററവും വലിയ ആയുധമാണ് വിദ്യുച്ഛക്തി എന്ന് ലെനിൻ പറഞ്ഞത് കേട്ടിട്ടില്ലേ? അത് ഞങ്ങൾ ശരിക്കും പ്രയോഗിക്കുകയാണ്.'' ഇതിനു മറുപടിയായി അയാൾ മാതൃഭാഷയായ ഫ്രെഞ്ചിൽ എന്തോ പൊട്ടിച്ചു. മുഖഭാവത്തിൽ നിന്ന് എന്തോ വലിയ അശ്ലീലമാണെന്നു തോന്നി. അതു മനസ്സിലാകാഞ്ഞതു ഭാഗ്യമായി എന്നു ഞാനും കരുതി.

രാഷ്ട്രീയപ്രചാരണം

ഇതാണ് നമ്മുടെ വിദ്യുച്ഛക്തി വ്യവസായം! അതിനെ കൂടുതൽ വികസിപ്പിക്കുവാൻ (അതായത് നഷ്ടം കുറേക്കൂടി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ!) വേണ്ടിയുള്ള ആലോചനയാണ് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നത്. അങ്ങനെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടത് ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യമാണെന്നും സൈലൻറ് വാലി വനം നശിച്ചാലും ആ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കണമെന്നാണ് അവരുടെ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായമെന്നും അധികാരികൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ''കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് കാടും നദികളും വേണ്ട, വിദ്യുച്ഛക്തിയും വ്യവസായവും മതിയെന്നാണെങ്കിൽ അതിനു തടസ്സം പറയുവാൻ എനിക്കു കഴിവില്ല.'' എന്ന് പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ ശ്രീ മൊറാർജി ദേസായി തുറന്നുപറഞ്ഞതോർക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികൾ ഈ വിഷയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. കേരളത്തിൽ ഇപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ജലവൈദ്യുതീനിലയങ്ങളുടെ മൊത്തം ഉൽപാദനശേഷി 1011.5 മെഗാവാട്ട് ആണെന്ന് ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ കാണുന്നു. അതു മുഴുവനും കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. ഏതായാലും കുന്തിപ്പുഴയിൽ അണകെട്ടി സൈലൻറ്വാലിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വഴി തുറന്നു കൊടുക്കുന്ന പദ്ധതി നടപ്പാക്കിയാൽ 120 മെഗാവാട്ട് കൂടി ഉൽപാദിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് പറയുന്നത്. മനസ്സിൽ കാണുന്നതും കടലാസ്സിൽ കാണിക്കുന്നതുമായ ഈ ഉൽപാദനശേഷി മുഴുവനും സഫലീകൃതമായാലും, ഇതിൽ എന്തിരിക്കുന്നു? മലബാറിനെ വൈദ്യുതീകരിക്കുന്നതിനും കേരളത്തെ വ്യവസായവൽക്കരിക്കുന്നതിനും ഈ പദ്ധതി കൂടിയേ തീരൂ എന്നാണ് ഭരണാധികാരികൾ ജനങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം മററു ലക്ഷ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയുള്ള രാഷ്ട്രീയ പ്രചാരണമല്ലേ എന്ന് സത്യത്തിൽ സംശയം തോന്നുന്നു. ഇത്രയും വൈദ്യുതികൂടി കിട്ടിയതുകൊണ്ടൊന്നും കേരളം വ്യവസായ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നിലയിലേയ്ക്ക് ഉയരുവാൻ പോകുന്നില്ല. ശബരിഗിരിയും ഇടുക്കിയും ആരംഭിച്ചപ്പോഴും ഇതുപോലെയുള്ള പ്രചാരണം നടന്നതാണ്. പക്ഷേ, അവിടെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന വൈദ്യുതികൊണ്ട് വ്യവസായവൽക്കരണം നടക്കുന്നത് തമിഴ് നാട്ടിലും കർണാടകത്തിലുമാണ്! നമുക്ക് —കേരളീയർക്ക്— ഉണ്ടായ ശാശ്വതമായ പ്രയോജനം ആ പദ്ധതികൾക്കു ചുററുമുള്ള വനമെല്ലാം നശിച്ചു എന്നതാണ്. നമ്മുടെ നദികളിൽ വെള്ളവും ഇല്ലാതായി. ഇങ്ങനെ കുറേക്കാലം കൂടി കഴിയുമ്പോൾ.

ഇക്കാറിൻ നിറ ചൂടിടും മലയിലും
തൽ സാനുവിൽ സാന്ദ്രമായ്
മുക്കാലും ദളിതേന്ദ്രനീല നിറമായ്
ക്കാണും വനം തന്നിലും

എന്നു വാഴ്ത്തപ്പെട്ട നമ്മുടെ കിഴക്കൻ മലകളെല്ലാം മൊട്ടക്കുന്നുകളാകും. നദികൾ തമിഴ്നാട്ടിലേയും ആന്ധ്ര പ്രദേശത്തേയും വരട്ടാറുകൾ പോലെ ചുട്ടുപഴുത്ത മണൽപ്പരപ്പുകളായി മാറും. ഈ പരിവർത്തനം നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ തന്നെ ദിവസന്തോറും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, അതു കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ച് രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിയെ അപകടത്തിലാക്കുന്ന ഈ പ്രക്രിയയെ ത്വരിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രചാരണമാണ് നടക്കുന്നത്. ലോകപ്രസിദ്ധനായ ആനന്ദ കുമാരസ്വാമി ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തെപ്പററി പണ്ടൊരിക്കൽ പറഞ്ഞത് വ്യവസായയുഗത്തിലെ ജനകീയ ഭരണത്തിനും യോജിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു: ''ജനങ്ങളുടെ അടിമത്തം കൂടുതൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും ദുരിതം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉതകുന്ന പല പദ്ധതികളും നൂതനങ്ങളും അസ്ഥലങ്ങളുമായ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ രൂപത്തിലാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്!''

മരവൈരം

യൂറോപ്പിൽ നിന്ന് അമേരിക്കൻ വൻകരയിൽ ആദ്യം ചെന്നെത്തിയ കുടിയേററക്കാർ കപ്പലിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയ പാടേ എത്രയോ നൂററാണ്ടുകളായി വളർന്നുനില്ക്കുന്ന വൻ മരങ്ങൾ മുറിച്ചു വീഴ്ത്തുവാനും വിശാലമായ കാടുകൾക്കു തീ വെയ്ക്കുവാനും തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ആ മഹാപാപം ചെയ്യരുതെന്ന് അവിടത്തെ പൂർവ്വനിവാസികൾ അവരോടു കാലു പിടിച്ച് അപേക്ഷിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു. ആരു കേൾക്കാൻ? അവർ സന്തോഷപൂർവം സ്വാഗതം ചെയ്ത് വിശിഷ്ടാതിഥികളായി പൂജിച്ച ആളുകളാണ് ഇതു ചെയ്തത്. അടിയിലേയ്ക്കു ചുഴിഞ്ഞു നോക്കിയാൽ ഇത് സാംസ്കാരികമെന്നോ, ആദ്ധ്യാത്മികമെന്നതന്നെയോ, പറയേണ്ട ഒരു സ്വഭാവവിശേഷമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഈ സ്വഭാവക്കാർക്ക് മഹാവൃക്ഷങ്ങൾ കണ്ടാൽ അവയെ വെട്ടിവീഴ്ത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഉറക്കം വരികയില്ല. ആദായത്തിന്റെ പരിഗണനകളെല്ലാം പിന്നീടാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. അതിൽ കൈയ്യുക്കിന്റെയും കീഴടക്കലിന്റെയും ഭോഗാസക്തിയുടെയും സ്വരണമില്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലോകമാകെ മരത്തിന് അതികഠിനമായ ക്ഷാമം ഉണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. വിറകിനും കടലാസ്സിനും പ്ലൈവുഡ്ഡിനും വീട്ടുപണിക്കും എല്ലാം മരം വേണം. അതു വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ ദശവർഷങ്ങൾ കഴിയണം. അതുകൊണ്ട് ആരുടേയും അദ്ധ്വാനമില്ലാതെ വനത്തിൽ വളർന്നു നില്ക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കുകതന്നെ. ഇന്ത്യയിലെ ജലവൈദ്യുതപദ്ധതികളുടെ പിന്നിലെല്ലാം വമ്പിച്ച വനംകൊള്ളക്കാരുടെ ശക്തിമത്തായ പ്രേരണയുണ്ടെന്ന് ദൽഹിയിൽ നിന്നു റിപ്പോർട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് ജലവൈദ്യുതപദ്ധതികൾക്കു പിന്നിൽ മാത്രമല്ല, ഹിൽഹൈവേയുടേയും വനം കൈയേററങ്ങളുടേയും മലങ്കൃഷിയുടേയും പിന്നിലും അതുണ്ടെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. ഇതിനെ ചെറുക്കുവാനോ നിരാകരിക്കുവാനോ ഇന്നുവരെ ഒരു ഗവമെൻണ്ടിനും സാധിച്ചിട്ടില്ല.

അമേരിക്കയിൽ

മുന്നൂറു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെങ്കിലും അമേരിക്കയിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത വെള്ളക്കാർക്ക് വിവേകവും വീണ്ടുവിചാരവും ഉദിക്കുകയും അന്ന് തങ്ങൾ നിഷ്കരുണം കീഴടക്കിയ റെഡ് ഇന്ത്യൻ ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥമഹത്വം ബോദ്ധ്യമാവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇന്നു ജീവിക്കുന്നവരുടേയും ഇനി ജനിക്കാനിരിക്കുന്നവരുടേയും ഭാഗ്യാതിരേകത്താൽ അന്നത്തെ വനഭൂമിയിൽ 70 ശതമാനം ഇപ്പോഴും അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. (ആകെ 74 കോടി ഏക്കർ എന്ന് 1980 സപ്തംബറിലെ 'സ്മാൻ' മാസിക പറയുന്നു.) അതാണ് തങ്ങളുടെ ഏററവും വലിയ സമ്പത്തെന്നും ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ ഭക്തിപൂർവം പരിചരിച്ചാൽ അത് ഒരിക്കലും തീർന്നുപോവുകയില്ലെന്നും ഖനിയെണ്ണയും ലോഹങ്ങളും ഇല്ലാതെ വന്നാലും അതു തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ക്ഷേമപൂർണ്ണമായി നിലനിർത്തുമെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. പാർപ്പിടങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇത്രമേൽ തൃപ്തികരമായ നിലയിലെത്തിയ മറെറാരു രാജ്യമില്ല. അവരുടെ വീടുകൾ മുഴുവനും മരംകൊണ്ട് നിർമിച്ചവയാണ്—ചുമരും കൂരയും ചിലപ്പോൾ തറയും എല്ലാം മരംതന്നെ. എണ്ണയുടെ വില കൂടുകയും ഊർജ്ജപ്രതിസന്ധി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ തീ കത്തിക്കുവാനും മരം ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും 1952 മുതല്ക്കു മാത്രമാണ് അമേരിക്കയിൽ വനസമ്പത്തിനെപ്പററി വിസ്തരിച്ചുള്ള രേഖകൾ സൂക്ഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതെന്നു പറയുന്നു. ഇന്ന് വനഭൂമിയുടെ വിസ്തൃതിയെപ്പററി മാത്രമല്ല, അതിൽ വളരുന്ന മരത്തിന്റെ മൊത്തം അളവും വർഷംതോറുമുള്ള വർദ്ധനവിന്റെ കണക്കും ഓരോ തവണയും എത്ര മാത്രം തടി വെട്ടിയെടുക്കാമെന്നുള്ള അടക്കം, എല്ലാം കൃത്യമായി അറിയാം. 1900—ാംമാണ്ടിൽ ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ എട്ടിരട്ടി കടലാസ്സും 170 ശതമാനം മരത്തടിയും ഇന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും വൃക്ഷസമ്പത്തിന്റെ വിശോഷണം എൺപതു വർഷം മുൻപുള്ള നിലയിൽ തന്നെ നില്ക്കുകയാണ്.

ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം

ഇന്ത്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തെപ്പററി എന്തെല്ലാം ആക്ഷേപം പറഞ്ഞാലും വനസംരക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർ ചെയ്ത മഹാസേവനം ഈ രാജ്യം എന്നെന്നും കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. നമുക്ക് ആരണ്യക സംസ്കാരവും പർണ്ണ

മറുപുറം ആവർത്തിയ്ക്കു

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ശാലകളും തപോവനങ്ങളും വൃക്ഷായുർവേദവും കാളിദാസനും എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, വനതലങ്ങൾ അമൂല്യമായ ദേശീയ സമ്പത്താണെന്നും ശാസ്ത്രീയമായി സംരക്ഷിക്കേണ്ട പൊതുമുതലാണെന്നും നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത് അവരാണ്. ഇങ്ങേയറ്റത്തു കിടക്കുന്ന ഈ കേരളത്തിൽപോലും വിദേശീയരായ കൺസർവേറ്റർമാർ ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെ എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും അധികാരത്തിൽ ഇരുന്ന കാലത്തോളം നിഷ്കൃഷ്ടമായി പാലിക്കുകയും ചെയ്ത വനസംരക്ഷണനിയമങ്ങൾ മാത്രമേ ഇന്നും, കടലാസ്സിലെങ്കിലും, ഇവിടെ നിലവിലുള്ളു. നൂറു വർഷം മുമ്പ് അവരുടെ കീഴിൽ ഒരു ചെറിയ തസ്തികയിൽ നിലമ്പൂരിൽ പണിയെടുത്ത ഒരു നാട്ടുകാരൻ (ചാത്തുമേനോൻ എന്നോ മറ്റോ ആണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്) തേക്കിൻകാടുകൾ വെച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച രാജ്യസ്നേഹം, സർവതന്ത്ര സ്വതന്ത്രമായ ഈ ജനകീയ യുഗത്തിൽ ഭാരത ഭാഗ്യ വിധാതാക്കളായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യുന്ന ഭരണാധികാരികളിൽ മഷിയിട്ടു നോക്കിയാലും കാണാനില്ലെന്നു വന്നിരിക്കുന്നതല്ലേ നമുക്കുണ്ടായ മഹാസങ്കടം! ഈ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ സമാരാധ്യനായ ഒരു നേതാവ് തന്റെ താമസത്തിന് ഏറ്റെടുത്ത സർക്കാർ വകയായ ബംഗ്ലാവിന്റെ വിശാലമായ വളപ്പിൽ മുറ്റിത്തഴച്ചു നിന്ന മഹാഗണി വൃക്ഷങ്ങൾ വെട്ടി വിറ്റാണ് തന്റെ രാജ്യഭരണത്തിന്റെ ഹരിശ്രീ കുറിച്ചത്! തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ, കണ്ണു തുറന്നു നടക്കുന്ന പൗരജനങ്ങളുടെ മൂക്കിനു താഴെ, പത്രറിപ്പോർട്ടർമാർ എപ്പോഴും കേറിയിറങ്ങുന്ന മന്ത്രാലയങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ നടന്നാൽ, പിന്നെ കണ്ണും ചെവിയും എത്താത്ത കാട്ടിടകളിലെ കാര്യം എന്തിനു പറയുന്നു?

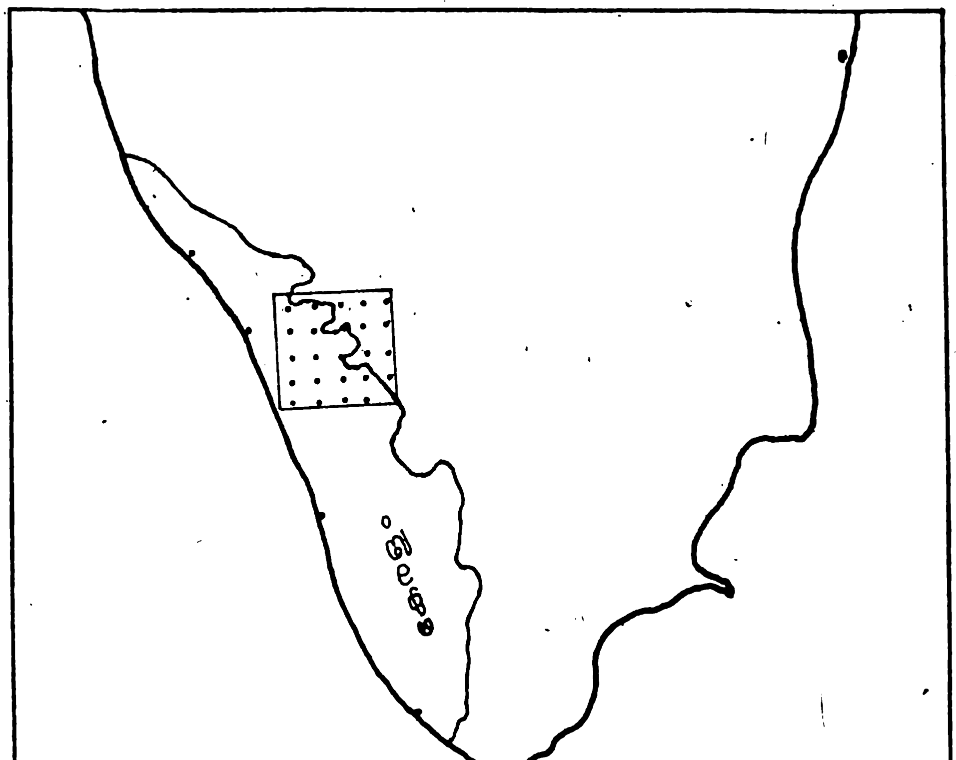

പെരുംതേനരുവി

പമ്പാനദിയുടെ മേൽഭാഗത്ത്, റാന്നിയിൽ നിന്ന് കുറേ ദൂരം കിഴക്കുമാറി പെരുന്തേനരുവി എന്ന മധുരമായ പേരോടുകൂടിയ ഒരു സ്ഥലമുണ്ട്. അവിടത്തെ വെള്ളച്ചാട്ടം മധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ മുഴുവനും പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. കുട്ടിക്കാലത്ത് ആറ്റുവഴിക്കുതന്നെ നടന്നുപോയി ആ ജലപാതം ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. [ആ യാത്രയിലാണ് മണൽപ്പുറത്തുള്ള ഒരു മാടക്കടയിൽ നിന്ന് ഒരു ചക്രത്തിന്ന് (ഇന്നത്തെ നിരക്കിൽ മൂന്നര പൈസ) അൻപതു പാളയൻകോടൻ പഴം വാങ്ങിയത്. അതായിരുന്നില്ലേ നല്ല കാലം!] ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, അവിടെ ഒരിക്കൽക്കൂടി പോയാൽ കൊള്ളാമെന്നു തോന്നുകയാൽ റാന്നിയിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു സുഹൃത്തിനോട് യാത്രയുടെ സൗകര്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: ''വെള്ളച്ചാട്ടം കാണാനാണെങ്കിൽ പോകേണ്ട. അതെല്ലാം എന്നേ ഇല്ലാതായി! കാട്ടിൽനിന്ന് മരം ഇറക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടത്തെ പാറക്കെട്ടുകൾ മുഴുവനും ഡൈനാമൈറ്റ് വെച്ച് തവിടുപൊടിയാക്കി നീക്കിക്കളഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ പെരുന്തേനരുവിയുമില്ല; അരുവിയുമില്ല. മഴക്കാലത്തല്ലാതെ ആറ്റിൽ വെള്ളവുമില്ല. നിഷ്കണ്ടകന്മാർ ചെയ്ത ദ്രോഹം.''

ഇതുപോലെ എന്തെല്ലാം സംഹാരകർമങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ ആളില്ലാത്ത കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്; ഇപ്പോഴും നടക്കുന്നുണ്ട്! ആദ്യമൊക്കെ അനധികൃതമെന്നും ശിക്ഷാർഹമെന്നും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടമെങ്കിലും അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ അധികൃതവും അംഗീകൃതവും നിയമാനുസൃതവും ആയിത്തീരുന്ന ഈ രാജ്യദ്രോഹത്തിനു പുറമെയാണ് പരമ പവിത്രമായ പ്ലാനിങ്ങിന്റെ പേരിൽ, പദ്ധതി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ, അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾതന്നെ മുൻകൈയെടുത്തു നടത്തുന്ന സമ്പൂർണ വിനാശം ഉണ്ടാകുന്നത്. അടുത്ത കാലത്ത് മധ്യപ്രദേശ് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള ഫോറസ്റ്റ് ഡെവലപ്മെന്റ് കോർപറേഷൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു പരസ്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രേ: ''വരുവിൻ, വരുവിൻ! നിങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിന്ന് മൈലുകൾ കണക്കിലുള്ള മനോഹര വനങ്ങൾ കാത്തു കിടക്കുന്നു. മരം അറച്ചുണ്ടാക്കുന്ന പലതരം നൂതന സാധനങ്ങൾ നിർമിക്കുന്നതിനോ റബ്ബർ, കൊക്കോ, കാപ്പി മുതലായവ വൻതോതിൽ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്നതിനോ ഇതിനേക്കാൾ നല്ല സൗകര്യം എങ്ങും കിട്ടുകയില്ല.'' ഇത് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്പത്രം എഴുതി: ''മധ്യപ്രദേശിലെ വനഭൂമികൾ കൊള്ളയടിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിന്ന് തുല്യമാണിത്.''

കേരളത്തിന്റെ നിലനില്പ്

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് സൈലന്റ് വാലി പദ്ധതിയെപ്പറ്റി നാം ചിന്തിക്കേണ്ടത്. അത് മെഗാവാട്ടിന്റെയും സിംഹവാലൻ കുരങ്ങിന്റെയും മലമുഴക്കി വേഴാമ്പലിന്റെയും കാര്യമാണെന്നു കരുതുന്നതു തെറ്റാണ്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും സാങ്കേതികവിദഗ്ധന്മാരും വട്ടമേശസമ്മേളനം നടത്തി തീരുമാനിക്കേണ്ട കാര്യവുമല്ല. നമുക്കുള്ള ഒരേഒരു ആശ്രയമായ ഈ കേരളഭൂമിയുടെ നിലനില്പാണ് അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. വൈദ്യുതിയില്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ ജീവിക്കും; ജീവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. പക്ഷേ, വെള്ളമില്ലെങ്കിൽ കേരളവുമില്ല. അണകെട്ടിയും വ്യവസായം വളർത്തിയും ഇപ്പോൾത്തന്നെ നമ്മുടെ നദികൾ വരണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ഈ പദ്ധതികൾ ഇങ്ങനെ മുന്നോട്ടു പോയാൽ ഇരുപതു കൊല്ലം കൊണ്ട് കേരളം മരുഭൂമിയാകും.

''ജലവൈദ്യുതിനിലയങ്ങളും എഞ്ചിനീയർമാരും വെള്ളം കുടിച്ചു തീർക്കുന്നില്ല. അതിനെ തടഞ്ഞുനിർത്തി, നിയന്ത്രണവിധേയമായി താഴോട്ടൊഴുക്കി, ഇലച്ചക്രങ്ങൾ തിരിച്ച് വൈദ്യുതി ഉത്പാദിപ്പിക്കുകയേ ചെയ്യുന്നുള്ളു. ഇതുകൊണ്ട് എങ്ങനെയാണ് വെള്ളം ഇല്ലാതാകുന്നത്?'' എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായും അമർഷത്തോടെ ചോദിക്കുന്നവരുണ്ട്. അവരുടെ മൂഢഗതിയിൽ അനുതപിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളു. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി വളർന്നു നില്ക്കുന്ന വൻകാടുകൾക്കു നടുവിൽ ജലസംഭരണികളും യന്ത്രനിലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ച് ജനവാസകേന്ദ്രങ്ങളും റോഡുകളും നിർമിച്ച്, ആ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം സ്വാർത്ഥമൂർത്തികളും ദുരാഗ്രഹികളുമായ മനുഷ്യരുടെ സ്വൈരവിഹാരത്തിനു തുറന്നിട്ടു കൊടുത്താൽ ആ കാടുകൾ എത്രകാലം നിലനില്ക്കും?

പള്ളിവാസലിലും നേര്യമംഗലത്തും ശബരിഗിരിയിലും ഇടുക്കിയിലും എന്നുവേണ്ട ലോകത്തിൽ എവിടെയെല്ലാം ഇത്തരം പദ്ധതികൾ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം ഈ ആപത്ത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ കാടിന്റെ കാര്യത്തിൽ കേൾപ്പോരും കേൾവിയും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് പദ്ധതികൾ പൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അതിന്റെ അനേകം മൈൽ ചുറ്റുമുള്ള കാടുകൾ നശിപ്പിക്കുകയും വനഭൂമി കൈയേറുകയും ചെയ്യുമെന്നേയുള്ളു. കാടില്ലെങ്കിലും കേരളത്തിൽ മഴ പെയ്യുമെന്ന് ചില വിദഗ്ധന്മാർ വാദിക്കുന്നു. പെയ്യും, സമുദ്രത്തിൽ പെയ്യുന്നില്ലേ? പക്ഷേ, ആ പെയ്ത്ത് പദ്ധതിയെ നശിപ്പിക്കുകയേ ഉള്ളു. സംഭരണികൾ മണ്ണൊലിച്ച് വളരെ വേഗം നികന്നുപോകും. അതിലും വലിയ ആപത്ത് മലകളുടെ അടിവാരത്തിൽ, ഭൂമിക്കടിയിൽ നിന്നു വരുന്ന ഉറവുകൾ ഇല്ലാതാകും എന്നുള്ളതാണ്. അവയാണ് നമ്മുടെ നദികളെ പന്ത്രണ്ടു മാസവും പോഷിപ്പിക്കുന്ന

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ത്. സ്ഥിരമായ കാടുകളാൽ മൂടപ്പെട്ട മലനിരകളിൽ നിന്ന് മാത്രമേ ഈ ഉറവകൾ ഉണ്ടാവുകയുള്ളു എന്നത് അനുഭവസിദ്ധമായ വസ്തുതയാണ്. മൊട്ടക്കുന്നുകളിൽ ഒരൊററ മഴ പെയ്താൽപോലും താഴ്‌വരയിൽ മിന്നൽപ്രളയമുണ്ടാകും. ഉരുൾപൊട്ടൽ എന്ന അത്യാഹിതവും സംഭവിക്കും. പക്ഷേ, അല്പനേരം കഴിഞ്ഞാൽ വെള്ളപ്പൊക്കവുമില്ല, വെള്ളവുമില്ല. ഇതാണ് അന്യസംസ്ഥാനങ്ങളിലെ അനുഭവം. കാലു നനയാതെ ആറു കടന്ന് അക്കരെയുള്ള അമ്പലത്തിൽ പോയി തൊഴുതിട്ടു വരുമ്പോൾ വെള്ളം കരകവിഞ്ഞ് ഒഴുകുന്നതു കാണാം. എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂർ കാത്തുനില്ക്കുകയേ വേണ്ടു. വീണ്ടും വെള്ളം തൊടാതെ ഇക്കരെ കടക്കാം.

നമ്മുടെ സംസ്ഥാനവും ഈ നിലയിലേയ്ക്ക് അതിശീഘ്രം 'പുരോഗമി'ക്കുകയാണ്. അതിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം ഇവിടെ നിരന്തരം നടക്കുന്ന വനസംഹാരമാണ്. ഈ ആപത്ത് നിയമംകൊണ്ടും ''ഇക്കോളജി'' എന്ന അത്ഭുതകരമായ സാധനത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന സംവിധാനംകൊണ്ടും നിവാരണം ചെയ്യാമെന്നു കരുതുന്നത് ബാലിശമായ ശുഭാപ്തിയാണ്. കഴിഞ്ഞ കാൽനൂററാണ്ടിനിടയ്ക്ക് കേരളത്തിൽ കാടുകൾ കൊള്ളചെയ്തതിന്റേയും കൈയേറിയതിന്റേയും പേരിൽ വലിയ കോലാഹലങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മന്ത്രിസഭകൾ തകർന്നിട്ടുണ്ട്. പുതിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്തേണ്ടതായും വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇന്നുവരെ ഒരൊററ വ്യക്തിയെപ്പോലും ശിക്ഷിച്ചതായോ വനഭൂമിയിൽനിന്ന് ഇറക്കിവിട്ടതായോ കേട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങനെയുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിച്ചാൽ ഉടനെ അതൊരു ''മാനുഷിക പ്രശ്ന''മാകും! ദാക്ഷിണ്യം കാണിക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥനയുണ്ടാകും! നില്ക്കുന്ന നില്പു കണ്ടാൽ ഹൃദയമുള്ളവൻ തൊഴുതു പോകുന്ന മഹാവൃക്ഷങ്ങൾക്കു ചുററും കുഴിയുണ്ടാക്കി തീയിട്ട് അവയെ നിർത്തിക്കൊല്ലുകയും വന്യമൃഗ സങ്കേതത്തിലെ ജന്തുക്കളെപ്പോലും വിനോദത്തിനുവേണ്ടി വേട്ടയാടുകയും ചെയ്താൽ പോലും ഒരു കുഴപ്പവുമില്ല!

വനതലങ്ങളെ ദുർഗമങ്ങളും അനധിഗമ്യങ്ങളുമായി സംരക്ഷിക്കുകയല്ലാതെ ഈ രാജ്യദ്രോഹത്തെ തടയുവാൻ മറെറാരു ഉപായവുമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഖൊമൈനിയുടെ ഇറാനിൽ നടക്കുന്നതുപോലെയുള്ള കുററവിചാരണയും ശിക്ഷാക്രമങ്ങളും സ്വീകരിക്കണം. ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തിന്ന് തീ വെച്ചത് മത വിരോധികളല്ലെന്നും മരക്കൊതിയന്മാരായ കാട്ടുകൊള്ളക്കാരായിരുന്നു എന്നും അക്കാലത്ത് കിംവദന്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ക്ഷേത്രം നശിപ്പിച്ചാൽ അന്വേഷണമുണ്ടാകും, പോലീസു വരും, പുനർനിർമാണം തുടങ്ങും, നിരന്തരമായ, ആൾപ്പെരുമാററം നടക്കും, റോഡു വെട്ടും. കാട് നാടാകും. ആ സൗകര്യങ്ങളുപയോഗിച്ച് ഇഷ്ടംപോലെ കേറിയിറങ്ങുവാൻ സാധിക്കും. അതിനുമുമ്പ്, കൊടുങ്കാട്ടിലൂടെ, ജീവൻ പണയംവെച്ച്, ആറു യാത്രകൊണ്ട് പന്ത്രണ്ടു മാസവും വിളക്കുവെയ്ക്കുന്ന കഴകക്കാർ മാത്രമേ ധർമശാസ്താവിന്റെ പൂങ്കാവനം പതിവായി ചവിട്ടിയിരുന്നുള്ളു. ആ നില മാററിയെടുക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗമായിരുന്നുവത്രെ തീവെപ്പ്. സത്യമെന്തെന്ന് ആർക്കറിയാം?

ഏതായാലും വനംകൊള്ളയ്ക്ക് തോക്കും കോടാലിയും മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളു എന്ന സങ്കല്പം തെററാണ്. അവയെക്കാൾ ആവശ്യം ഗതാഗതസൗകര്യമാണ്. അതാണ് ഇപ്പോൾ പദ്ധതി പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ ബാലികേറാമലയിൽ പോലും ലഭ്യമാകുന്നത്. പെരുമ്പറ കൊട്ടി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാനിട്ടിരിക്കുന്ന ഹിൽഹൈവേ കൂടി വന്ന് ഈ വനസ്ഥല പ്രാകാരങ്ങളെ ഒരററം മുതൽ മറേറ അററം വരെ ബന്ധിപ്പിക്കുക കൂടി ചെയ്താൽ കാടുകളുടെ അന്ത്യവും കേരളത്തിന്റെ വിനാശവും സംഭവിക്കുവാൻ പിന്നെ താമസമുണ്ടാവുകയില്ല. ഇരുപതാം നൂററാണ്ട് ചരമസന്ധ്യയെ പ്രാപിക്കുമ്പോഴേയ്ക്ക് ആ ദശാസന്ധി വന്നേയ്ക്കുമെന്ന് ഒരു തോന്നലുണ്ടാകുന്നു. അങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ വിധിയെങ്കിൽ, ഒരു നൂററാണ്ടുകൊണ്ട് ഈ മനോഹര ഭൂമിയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന ബഹുമതി ഈ രാജ്യം ഭരിച്ച എല്ലാം ജനകീയ നേതാക്കന്മാർക്കും പങ്കിട്ടെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

സർപ്പക്കാവുകൾ

ഓരോ വീട്ടുവളപ്പിലും സർപ്പക്കാവുകൾ വളർത്തിയിരുന്ന നാടാണ് കേരളം. അറുപതു വർഷം മുമ്പ് വേമ്പനാട്ടു കായലിന്റെ കിഴക്കേ കരയിലുള്ള വൈക്കം എന്ന സ്ഥലത്ത് ഞങ്ങൾ കുറച്ചു കാലം താമസിച്ച വീടിന്റെ പറമ്പിൽ മൂന്ന് സർപ്പക്കാവുകളും രണ്ട് കുളങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ വീട്ടെ പതിവായി 'നൂറുംപാലും' എന്നൊരു ആരാധനാകർമ്മം നടത്തുന്നതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ആ കാട്ടിലെങ്ങും ഒരു പാമ്പിനേയും കണ്ടതായി ഓർമിക്കുന്നില്ല. മണൽ പ്രദേശമാണെങ്കിലും, തെങ്ങു നനയ്ക്കുന്നതിന് ധാരാളം വെള്ളം എടുത്തിരുന്നുവെങ്കിലും, ആ കുളങ്ങൾ കഠിനമായ വേനല്ക്കാലത്തുപോലും വററിയിരുന്നില്ല. കാവ് എന്ന വാക്കിന് ക്ഷേത്രം എന്ന് അർത്ഥം വന്നിട്ടുണ്ട്. അത് ഒരു സ്ത്രീനാമമായും പ്രചരിച്ചിരുന്നു.

സർപ്പാരാധനയും മററും വെറും അന്ധവിശ്വാസമാണെന്നു പറയാമെങ്കിലും അന്ധമല്ലാത്തതും ജീവസന്ധാരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും നെടുനാളത്തെ അനുഭവത്തിൽ അടിയുറച്ചതുമായ ഒരു വിശ്വാസം അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാടുണ്ടെങ്കിലേ വെള്ളം കിട്ടൂ എന്ന അടിസ്ഥാന തത്വമാണ് അത്. സത്യത്തിൽ വിദ്യുച്ഛക്തി കിട്ടിയാൽ അതിന്റെ കൂടെ ഐശ്വര്യവും പറന്നുവരും എന്ന ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സങ്കല്പമാണ് ഏററവും വലിയ അന്ധവിശ്വാസമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അത് വരുത്തുന്ന ഗുരുതരമായ ആപത്തുകൾ അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങിയതോടെ ഊർജോത്പാദന വിഷയത്തിലെ നയപരിപാടികൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ തങ്ങളെക്കൂടി ബന്ധപ്പെടുത്തണമെന്നും തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് നിർണ്ണായകമായ സ്ഥാനം നല്കണമെന്നും പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ നിർബന്ധിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ പുതിയ വാദഗതിയും അതിന്റെ പേരിലുള്ള പ്രത്യക്ഷ സമരങ്ങളും ജർമനിയിലെ അണുശക്തിയുത്പാദന പരിപാടിയെ മുടക്കുവാൻ തന്നെ ശക്തമായിട്ടുണ്ട്. ''യുദ്ധത്തിന്റെ നടത്തിപ്പ് ജനറൽമാർക്കു മാത്രമായി വിട്ടുകൊടുക്കാവുന്ന നിസ്സാര കാര്യമല്ല'' എന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു പ്രധാനമന്ത്രി പറഞ്ഞതുപോലെ, ഊർജത്തിന്റെ ഉത്പാദനം എഞ്ചിനീയർമാർക്കും രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും തലസ്ഥാന നഗരികളിലെ മന്ത്രശാലകളിലിരുന്ന് സാങ്കേതിക ഭാഷയിൽ ചർച്ചചെയ്ത് തീരുമാനിക്കേണ്ട വിഷയമായി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നത് വലിയ ആപത്താണ്. ശാസ്ത്ര–സാങ്കേതിക യുഗവും ജനങ്ങളുടെ യുഗവും തമ്മിലുള്ള ഏററുമുട്ടലിന്റെ ആദ്യത്തെ ചുവടുകളാണ് ഈ സംഭവങ്ങളിൽ ഞാൻ കാണുന്നത്. അതു കാലുഷ്യവും കലാപവുമില്ലാതെ, സൗമ്യമായി, രമ്യമായി മുന്നോട്ടു പോകട്ടെ എന്നും ലോകത്തിന്റെ നന്മയിൽ പരിണമിക്കട്ടെ എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പരമുപിള്ള

ശബരിഗിരി ജലവൈദ്യുതപദ്ധതി വന്നപ്പോൾ പമ്പാനദിയിലെ വെള്ളപ്പൊക്കം ഇല്ലാതായി. ഇല്ലാതായപ്പോഴാണ് അത് നല്കിയിരുന്ന ഗുണം മനസ്സിലായത്. നദിയുടെ ഇരു കരകളിലുമുള്ള കൃഷിഭൂമിയുടെ ഫലപുഷ്ടി നശിച്ചു. അവിടെ അല്പസ്വല്പമായുള്ള സ്വന്തം പുരയിടങ്ങളിൽ അധ്വാനിച്ചു കൃഷിചെയ്ത് ഒരു നേരം കഞ്ഞിയും രണ്ടുനേരം മരച്ചീനിയും കഴിച്ച് പ്രാണൻ പുലർത്തിയിരുന്ന ചെറുതരം കർഷകരുടെ ജീവിതം ദുരിതപൂർണമായി. കിണററിലെ വെള്ളംപോലും വററിത്തുടങ്ങി. ആ സന്ദർഭത്തിൽ, കേരളത്തിലെ വിദ്യുച്ഛക്തിയുൽപാദനം അനേകം മടങ്ങു വർദ്ധിക്കുവാൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മഹാനുഗ്രഹത്തെപ്പററി ഒരു പൊതുക്കാര്യ പ്രവർത്തകൻ നടത്തിയ അട്ടഹാസ പ്രസംഗം കേട്ട്, വിഷാദമഗ്നനായി വെറും നിലത്ത് കുത്തിയിരുന്ന പരമുപിള്ള എന്ന ഗ്രാമീണൻ, മുണ്ടിലെ പൊടി തട്ടിക്കൊണ്ട് എഴുന്നേററ് അടുത്തിരുന്നവരോട്, ''ഈ ആററുവഴിക്കുള്ള നമുക്കിനി എലക്ട്രിസിററി തിന്നാം'' എന്നു പറഞ്ഞ സ്ഥലം വിട്ടതായി ഒരു കഥയുണ്ട്. ●

TBS NEWS

DICTIONARIES just arrived

Advanced learners dictionary	41.80
The scribner's Bantam English dictionary	75.00
Chambers 20th Century dictionary	45.00
The concise Oxford dictionary	57.50
The pocket Oxford dictionary	30.00
Assissi English English Malayalam dictionary	45.00
,, Malayalam English dictionary	40.00
Royal English-English Malayalam dictionary	35.00
Bhargava's Hindi English dictionary	32.00
,, Anglo Hindi dictionary	32.00
Hindi Hindi Malayalam ,,	35.00
Sanskrit Malayalam ,,	60.00
Students' Sanskrit English dictionary	30.00
RAPIDEX ENGLISH SPEAKING	21.00
Spoken English	
Letter writers	

and all other dictionaries and reference books are available at TBS

TBS TOURING BOOK STALL
CALICUT - 1 Phone 74025

Digitized by Kerala Sahitya Akademi